

Biała Piska, 16 lipca 2025 r.

OR.1431.93.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTED] o udostępnienie informacji publicznej - Burmistrz Białej Piskiej orzeka, co następuje:

odmawia się udostępnienia informacji publicznej żądanej w piśmie z dnia 4 lipca 2025 r. z uwagi na nadużycie prawa do informacji publicznej przez Wnioskodawcę.

UZASADNIENIE

[REDAKTED] zamieszkały w Białej Piskiej, wnioskiem z dnia 4 lipca 2025 r. wystąpił o udostępnienie informacji publicznej o:

- 1) „podanie aktualnego składu rady nadzorczej ZWiK Biała Piska Sp. z o.o.” oraz
- 2) „podanie aktualnej wysokości diet poszczególnych członków rady nadzorczej ZWiK Biała Piska Sp. z o.o.”.

Po analizie treści wniosku stwierdzono, że żądana informacja mieści się w zakresie informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Niemniej jednak, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki świadczące o nadużyciu przez Wnioskodawcę prawa do informacji publicznej, co – zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, uzasadnia odmowę jej udostępnienia.

Organ zauważył, że tożsame wnioski były już kierowane przez Wnioskodawcę w dniu 10 lutego 2023 r., a żądane w nich informacje zostały uprzednio udostępnione. Wskazuje się, że wnioskodawca uzyskał już do nich dostęp w odpowiedzi Organu Nr Or.1431.33.2023 z dnia 24 lutego 2023 r.

W odpowiedzi tej nie wskazano jednak, że informacja o składzie osobowym rady nadzorczej Spółki jest - i była również wówczas – dostępna publicznie na stronie internetowej spółki: <https://zwikbialapiska.pl/> w zakładce „O nas” oraz w Biuletynie

Informacji Publicznej Gminy – link: <https://zwikbialapiska.pl/>. Na dzień dzisiejszy informacja ta została zaktualizowana i jest nieprzerwanie oraz w pełni dostępna publicznie zarówno na stronie ZWiK Sp. z o.o., jak również w BIP Gminy.

Wskazuje się, że Wnioskodawca nie wykazał żadnego uzasadnionego celu ponownego wystąpienia o te informacje, mimo że nie podjął żadnych działań świadczących o wykorzystaniu danych otrzymanych wcześniej. Obecne żądanie, przy braku jakiegokolwiek uzasadnienia, należy ocenić jako nadużycie prawa do informacji publicznej, zwłaszcza że informacja ta jest obecnie dostępna w trybie samoobsługowym, a jej pozyskanie nie wymaga zaangażowania organu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, informacja publiczna udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej nie podlega ponownemu udostępnieniu w trybie wnioskowym. Dodatkowo, w przypadku wielokrotnie ponawianych wniosków o udostępnienie tej samej informacji przez tego samego wnioskodawcę, na adresacie wniosku nie spoczywa obowiązek jej udzielenia po raz kolejny. Nie jest bowiem tak, że bez względu na wcześniej udzielone informacje, każde następne żądanie nawet dotyczące takiej samej sprawy, rodzi po stronie organu obowiązek jego rozpatrzenia w ramach nowej sprawy dostępu do informacji publicznej (wyrok WSA w Poznaniu z 17 czerwca 2014 r., IV SA/Po 320/14). Dodatkowo, uporczywe występowanie o informacje, które są już publicznie dostępne lub były wcześniej udostępniane, może stanowić nadużycie prawa.

W tym kontekście, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, *nie może wnioskować skutecznie o udzielenie informacji ktoś kto wcześniej w jakikolwiek sposób wszedł w jej posiadanie. Prawo do informacji jest bowiem realizowane wtedy, gdy ubiega się o nią ktoś, kto chce poszerzyć zakres posiadanej wiedzy. Gdyby przyjąć odmiennę założenie należałoby przyjąć, że można wielokrotnie ubiegać się o udzielenie takiej samej informacji, a stanowisko takie jest nie do zaakceptowania* (wyrok NSA z 8 stycznia 2015 r., I OSK 373/14).

W świetle powyższego, ponowne żądanie informacji, której wnioskodawca już raz się domagał i której nie wykorzystał, należy uznać za działanie instrumentalne, niezmiernie do realizacji celów konstytucyjnych prawa do informacji, lecz do nadmiernego obciążania organu.

Wnioskodawca, w latach poprzedzających złożenie przedmiotowego wniosku, skierował do Urzędu Miejskiego znacznie ponadprzeciętną liczbę żądań udostępnienia informacji publicznej. W 2023 roku złożył on **79 wniosków**, w 2024 roku – **18 wniosków**, natomiast w roku bieżącym, do dnia wydania niniejszej decyzji, liczba złożonych wniosków wynosi **już 33**.

Ponadto, analiza treści wniosków wskazuje, że Wnioskodawca **nadaje im własne oznaczenia i sygnatury akt**, które zamieszcza w treści kierowanych do Organu wniosków. Praktyka ta świadczy o tym, że prowadzi on indywidualne postępowanie

dokumentacyjne, ukierunkowane na gromadzenie i porządkowanie pozyskiwanych informacji.

Tego rodzaju działania Wnioskodawcy w sposób szczególny potwierdzają, że prawo dostępu do informacji publicznej zostało wykorzystane niezgodnie z jego celem, tj. nie w interesie publicznym, lecz dla realizacji własnych celów. Z charakteru konstrukcji nadużycia publicznego prawa podmiotowego, w tym również publicznego prawa dostępu do informacji publicznej wynika, że zachowanie mające cechy nadużywania prawa nie powinno korzystać z ochrony prawnej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 sierpnia 2012 r.; sygn. akt I OSK 799/12).

Dokonując oceny treści przedmiotowego wniosku, jak również całokształtu dotychczasowej aktywności Wnioskodawcy w zakresie składania wniosków o udostępnienie informacji publicznej, Organ posiada wiedzę co do motywów, jakimi kieruje się osoba występująca z żądaniami informacyjnymi. Choć przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie przewidują obowiązku wzywania wnioskodawcy do wyjaśniania przyczyn składania wniosku, to jednak motywy te są jednoznacznie czytelne w świetle ustalonych okoliczności faktycznych i nie wymagają dodatkowych ustaleń.

W ocenie Organu, mamy do czynienia z pozorowaniem realizacji wartości leżących u podstaw prawa do informacji publicznej, podczas gdy rzeczywistym celem podejmowanych działań nie jest pozyskanie określonej informacji publicznej, lecz osiągnięcie innego, pozainformacyjnego rezultatu – realizowanie interesu osobistego.

Ocena ta opiera się na obiektywnie występujących okolicznościach, takich jak:

1. tożsamość treści żądanych informacji względem wcześniej składanych wniosków;
2. powielający charakter żądania – wniosek stanowi kolejny z serii wniosków składanych przez tego samego wnioskodawcę, o tożsame lub bardzo zbliżone informacje, co wskazuje na działanie o charakterze automatycznym lub uporczywym;
3. intensywność i systematyczność działań wnioskodawcy, rozłożona na stosunkowo krótki okres, która stanowi znaczne obciążenie dla organu, mając istotny wpływ na realizację innych ustawowych zadań;
4. indywidualny interes w gromadzeniu danych, wykraczający poza ogólnie pojmowaną kontrolę obywatelską, typową dla idei prawa dostępu do informacji publicznej;
5. brak rzeczywistego wykorzystania wcześniej pozyskanej informacji, a w połączeniu z intensywnością wniosków, może zostać ocenione jako działanie w złej wierze i instrumentalne traktowanie prawa do informacji, stanowiące przejaw nadużycia prawa;
6. wnioskowanie o stale i publicznie dostępne w BIP informacje czyni wniosek niecelowym.

Zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego (m.in. wyrok z dnia 19 września 2019 r., sygn. I OSK 658/18 oraz z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. III OSK 939/22) *nadużycie prawa dostępu do informacji publicznej będzie polegało na próbie korzystania z jego instytucji dla osiągnięcia celu innego aniżeli troska o dobro publiczne, jakim jest prawo do przejrzystego państwa, jego struktur, przestrzeganie prawa przez podmioty życia publicznego, jawność administracji i innych organów itp. Celem ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest więc zaspokajanie indywidualnych (prywatnych) potrzeb w postaci pozyskiwania informacji wprawdzie publicznych, lecz przeznaczonych dla celów innych niż wyżej wymienione. Takie informacje mogą być uzyskiwane na zasadach przyjętych dla danego rodzaju stosunków.*

W innym orzeczeniu Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, zgodnie z którym *zakres obowiązku informacyjnego państwa powinien być ukształtowany w taki sposób, aby zapewnić równowagę między korzyściami wynikającymi z zapewnienia dostępu do informacji, a szeroko rozumianymi kosztami, jakie muszą ponieść w celu jego realizacji podmioty zobowiązane. Nadużywanie prawa do informacji może bowiem ograniczać dostęp do niej innym podmiotom i zakłócać funkcjonowanie urzędu* (wyrok NSA z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. I OSK 799/12).

Mając na uwadze powyższe, wszystkie wskazane przez Organ okoliczności – w tym skala i częstotliwość składanych wniosków, ich zakres i powtarzalność, brak zachowania proporcjonalności i celu, jak również widoczny brak działania w interesie publicznym, stanowią podstawę dla przyjęcia, że wnioskodawca korzystający z publicznego prawa podmiotowego dostępu do informacji publicznej - nadużywa tego prawa. Wobec czego, Burmistrz Białej Piskiej był uprawniony do odmowy realizacji przedmiotowego wniosku i wydał decyzję o odmowie udostępnienia żądanej informacji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 w związku z art. 17 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji stronie służy prawo odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem Burmistrza Białej Piskiej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania (art. 127a Kpa). Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

- 1) adresat
- 2) aa

BURMISTRZ

Franciszek Paweł Romankiewicz